content. Because these types of active learning allow for highly differentiated instruction, more time can be spent in class on higher-order thinking skills such as problem-finding, collaboration, design and problem solving as students tackle difficult problems, work in groups, research, and construct knowledge with the help of their teacher and peers.[3]

A teacher's interaction with students in a flipped classroom can be more personalized and less didactic, and students are actively involved in knowledge acquisition and construction as they participate in and evaluate their learning.

This technology is very important in the modern world when all students have a variety of gadgets that they can use for the purpose of learning foreign languages. For example English. At present, when there is a war in Ukraine, when classes are interrupted by air raids, when classes can be interrupted indefinitely, the use of such technology in teaching English, especially for special purposes, is extremely important.

References:

1. Abeysekera, Lakmal; Dawson, Phillip (2015). "Motivation and cognitive load in the flipped classroom: definition, rationale and a call for research". Higher Education Research & Development. ***34*** *(1): 1–14.*
2. Bergmann, J., & Sams, A. (2012). Flip your classroom: reach every student in every class every day. Washington, DC: International Society for Technology in Education.
3 Alvarez, B. (2011). “Flipping the classroom: Homework in class, lessons at home” *Education Digest: Essential Readings Condensed For Quick Review*, **77** (8): 18–21.

УДК 372.111

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ КУЛЬТУРИ ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ У СТУДЕНТІВ ЮРИДИЧНОГО ФАХУ

Гончарук Олег Миколайович

Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків

Процес зближення нашої країни з юридичними нормами Європейського Союзу і, пов’язані з цим, підвищені вимоги до правової бази висувають нові, вищі вимоги, до професійної підготовки фахівців.

Професійну освіту слід розглядати як засіб самореалізації, самовираження та самоствердження особистості, оскільки найбільшою мірою людина розкриває свої здібності у праці та насамперед у професійній праці. А

також у стійкості соціального самозахисту в адаптації людини в умовах сьогодення, її знань, набутих навичок, якими вона розпоряджається.

Випускники юридичного фаху потрібні на сучасному ринку праці, якщо вони мають професійні, мовні компетенції та компетенції у сфері культури ділового спілкування.

На нашу думку провідними умовами одночасного та комплексного формування ключових компетенцій у сфері культури ділового спілкування та мовних компетенцій у студентів юридичного фаху є використання міждисциплінарних зв'язків; інструментів – професійно орієнтованих навчальних матеріалів спрямованості ділового спілкування, засобів іноземної мови та продуктивного методу навчання.

Під міждисциплінарними зв'язками розуміємо не лише узгодження навчальних матеріалів з випускаючими кафедрами, а й проведення спільних дискусій, зустрічей, конференцій та захистів курсових робіт з актуальних проблем іноземною мовою.

Спілкування можна розуміти як вид професійної діяльності для взаємодії ділових партнерів, обміну інформацією та досягнення взаєморозуміння на основі поставленої мети. Це обмін засвоєною інформацією, думками, судженнями, оцінками, почуттями.

Комунікація – це специфічний обмін осмисленою інформацією, процес передачі емоційного та інтелектуального змісту. Тобто, це процес взаємного обміну інформацією між партнерами зі спілкування, який включає передачу та прийом знань, думок, почуттів. Як бачимо, під комунікацією розуміється вид професійної діяльності, вид міжособистісного спілкування, спрямованого на досягнення якоїсь предметної домовленості, професійних завдань.

Універсальний засіб комунікації – мова. З її допомогою як передається інформація, так і здійснюється вплив одне на одного учасників спільної діяльності. Важливим є визначення поняття «культура мови». Мовленнєва майстерність – це культура мови, яка передбачає знання норм літературної мови; вміння вибирати відповідно до них найточніші, доречні в певній мовній ситуації слова та висловлювання; виразність мови, що досягається використанням мовних засобів, таких як синоніми, порівняння, метафори (приховане порівняння, образи явищ, про які йдеться), гіперболи (перебільшення), фразеологізми.

Іноземна мова є не лише об'єктом вивчення, але й засобом удосконалення комунікативної та професійної компетенцій. Комунікативна компетенція передбачає володіння лінгвістичною компетенцією, знання про мову, наявність умінь співвідносити мовні засоби із завданнями та умовами спілкування, розуміння відношень між комунікантами, вміння організовувати мовленнєве

спілкування із врахуванням соціальних норм поведінки і комунікативною доцільністю висловлювання. Іноземна мова допомагає розвивати навички повідомляти, описувати, пояснювати, розглядати, коментувати, доводити, спростовувати [1].

Щоб реакція співрозмовників була адекватною очікуванням, необхідно дотримуватися правил: кожен співрозмовник повинен мати професійні якості ділової людини; у кожному партнері слід поважати особистість та його право на свою точку зору, на досягнення позитивного професійного результату. Необхідно дотримуватися мовної нормативності ділової мови; слід підкорятися встановленим правилам та обмеженням. А саме: писані правила, наприклад, принцип корпоративної культури; неписані правила – діловий етикет, організаційна культура та культура міжособистісного спілкування, що дозволяють демонструвати діловий імідж, почуватися у будь-якій професійній ситуації впевнено та невимушено.

Доречно наголосити на ролі дисципліни «Іноземна мова» у професійній підготовці конкурентоспроможних випускників юридичного закладу вищої освіти. Виділимо ті компетенції, у яких є очевидний взаємозв'язок з іноземними мовами: Універсальні компетенції. Тобто здатність здійснювати комунікації у професійному середовищі та у суспільстві загалом, зокрема іноземною мовою. Міжособистісні компетенції, зокрема комунікації іноземними мовами.

Отже, компетентність у сфері ділового спілкування, в тому числі і іноземною мовою, стає однією з головних складових високого професійного рівня, кар'єри фахівця, його іміджу. Це визначає місце дисципліни «Іноземна мова» у професійній підготовці випускників та її цільових установок – активне застосування іноземної мови у повсякденному спілкуванні, а також формування мовної та комунікативної компетенції для професійного спілкування. Поставлена мета має бути досягнута при використанні продуктивного методу навчання. Цей інноваційний напрям передбачає перенесення акценту з навчальної діяльності викладача на самостійну продуктивну навчальну роботу здобувача, тобто перехід від передачі знань до самовизначення та саморозвитку студента.

Список використаних джерел:

1. Зеленська О. П. Компоненти компетенції іншомовного ділового спілкування як важливої частини професійної підготовки магістрів у нелінгвістичній магістратурі. *Молодий Вчений*. Львів: ЛДУВС, 2019. № 5.1 (69.1). С. 94-97.